

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Luați-vă după mine,
cum și eu m'am luat
după Hristos.

1 Cor. 11, 1.

PROMOVAREA ELITELOR

Problema elitelor a constituit subiect de discuție totdeauna de câte ori societatea omenască a voit să repartizeze rațional atribuțiile membrilor ei, adică să le dea o întrebuintare conformă cu aptitudinile lor naturale. Chiar înainte de a se fi făcut cercetări științifice în direcția descoperirii însușirilor native ale oamenilor și de a se fi stabilit o adaptare justă a acestor însușiri la diferitele categorii de muncă, societatea — în baza instinctului de ordine și armonie — a cerut ca purtătorii și creatorii de valori intelectuale și morale să fie apreciați, încredințându-li-se posturi de conducere, ei, prin viața lor de înaltă spiritualitate, fiind o garanță de înțeleaptă ocârmuire. *Confucius* — reformatorul moral și politic al Chinezilor — stabilea, cu 500 de ani î. Hr., că la conducerea vieții publice trebuie să ajungă apostolii dreptății, adică aceia cari n'au altă pasiune decât fericirea tuturor. *Platon* cerea ca Statul să-l conducă înțelepții, aceștia având ca inspiratoare dreptatea, virtute care apropie pe oameni de Dumnezeu. *Creștinismul* vorbește de multiplicitatea și diversitatea darurilor sufletești; totodată relevă activități deosebite în viața oamenilor, lăsând să se întrevadă rânduiala Creatorului în această ajustare a aptitudinilor la diferitele profesii omenști. Mai mult, creștinismul admite o ierarhie în viața omenască, instituită după modelul ierarhiei cerești. În această ierarhie, bazată și pe varietatea infinită din lumea creiată, locurile se ocupă prin vrednicie, înțelegând aici bogăția darurilor native și aportul muncii omenști la actualizarea și fructificarea lor. Deci, e o evidentă recunoaștere și consfințire a valorilor spirituale, având — cu exclusivitate sau cel puțin cu precădere — dreptul de a sta pe treptele cele mai de sus ale ierarhiei și de a îndruma, cu înțelepciune, pașii omenirii.

Astăzi, știința psihologiei aplicate, prin cercetările ei, confirmă adevărul creștin și militează pentru selecția capacităților și așezarea lor la rosturile firești, stabilite prin intenția Creatorului. Obiectivul psihologiei aplicate este justificat și de complexitatea vieții sociale actuale, la care se adaugă emulația națiunilor, între ele fiecare națiune căutând să strălucească prin creații monumentale — expresii ale spiritului etnic — și, în felul acesta să supraviețuiască. O națiune, care nu și ocrotește personalitățile ei creatoare și nesocotește importanța lor în definirea destinului ei istoric, dă dovadă de o totală neputință în valorificarea comorilor ei spirituale și e sortită prăbușirii în neant. Elitele încorporează în structura ființei lor calitățile — prin excelență — ale națiunilor din care fac parte.

Prin ce se caracterizează elitele și cu ce contribuie ele la formarea personalității colective a neamului? Elitele fac parte din categoria aleșilor lui Dumnezeu, investiți cu un mănunchiu de daruri excepționale și cu pasiunea muncii persistente — în vederea stabilirii și menținerii ordinii sociale în lume. Concepția elitelor despre lume și viață surprinde prin nouitatea și prin temeinicirea ei deosebită. Pe lângă faptul că accentuează ca elemente de bază ale existenței, principii eterne și general-valabile, ea strălucește și trezește interes și prin soluționarea justă a raporturilor și eventualelor diferende dintre oameni. Inima lor bate unison cu inima colectivității. Lucrul acesta îl vedește și conduita vieții lor, ea fiind expresia fidelă și nemitarnică a doctrinei lor. Având de îndeplinit o solie cerească aici pe pământ, ochiul minții și al inimei lor este îndreptat spre înălțimi, de unde nădăduesc să redobândească pentru omenire viața de tihnă sufletească, de pace și de progres. Din înălțimi ne vin razele luminii mântuitoare și ale păcii.

„Jos e vales vieții pământene, nu e pace, e sbucium și chin, e voluptate plătită cu durere, e răvășeală continuă în căutare de echilibru, e rostogolire perpetuă în torentul vremelniceii, în care se înecă muritorii de rând. Numai sus pe vârful culmilor, e pace, fiindcă numai de acolo, din perspectiva veșniciei, îți apare în lumină adevărată înțelesul vieții ce se târăște pe fața pământului — Pacea nu poate fi găsită decât raportând dimensiunile mărunte ale existenței noastre pământești la dimensiunile infinite ale divinității” (N. Crainic, *Calendarul* în 23 Martie 1932).

Drumul către înălțimile cerești, pe care ființa omenască se trudește să-l parcurgă — în primul rând pentru alții — prezintă o serie de obstacole și numai prin îndrăzneală și spirit de jertfă se poate ajunge pe culme. Jertfelnicia pentru izbăvirea celor robiți e podoaba vieții oamenilor de elită. Aceștia își frământă mintea, cad — uneori — pradă îndoelilor și incertitudinii, dar nu abdică de la hotărârea lor de a lucra mai departe pentru triumful adevărului, chiar trecând peste *Golgota*. Savantul îndrăgostit de cercetările lui, ignorează primejdiile cari se abat asupra lui și — eventual — pot să-i aducă moartea și n'are decât un singur scop: aflarea adevărului, fără a fi determinat de motive practice utilitare. Pilde concludente avem nenumărate. Astfel Buffon, în timp ce scria volumele de „*Istoria Naturală*”, era chinuit de una din cele mai crude boale, fără a renunța, însă, la munca științifică, căreia îi închinase viața. Același abnegație și jertfelnicie caracterizează viața adevăraților conducători politici ai Statelor ca reprezentanți ai rânduelii instituite de Dumnezeu pe pământ. Ce să mai spunem despre *mucenicii credinței* și eroii neamurilor, cari, pentru a salva adevărul religios sau existența neamului din care fac parte, în-

fruntă cu seninătate moartea, fără a se cutremura în fața ei. Toți aceștia, savanți, eroi, conducători politici, prin munca și jertfa lor, stau în slujba progresului moral, științific și social, adăugând și asigurând neamului lor o viață de prestigiu și de strălucire spirituală.

Mintea luminată, altruismul, pasiunea muncii dezinteresate și spiritul de jertfă, constituind comoara sufletească a elitelor, ele sunt chemate să îndrume viața neamurilor, în toate ramurile de activitate. Astăzi, mai mult decât oricând e necesară promovarea lor. Vremile apocaliptice, pe cari le trăim, par a fi — în unele părți ale lumii — consecința parvenirii la rosturi înalte a celor stăpâniți de seninătate, ură, egoism și diabolică răzbunare. Lipsește în omenire *primatul spiritualului*, factor deciziv în cultivarea respectului reciproc și al păcii dintre popoare. Lipsește cultul bunurilor spirituale, mai ales a celor creștine. Aprecierea acestor bunuri — la justa lor valoare — n'o pot face decât elitele. Națiunile nu-și pot găsi izbăvirea decât prin viața lor pilduitoare și prin roadele îmbelșugate ale muncii lor. Personalitatea colectivă a unui neam nu se poate forma și menține intactă decât cu ajutorul oamenilor de elită, ale căror crezuri și simțăminte sunt din altă lume, dar de o indispensabilă utilitate pentru pacea și fericirea acestei lumi. Deci să le înțelegem menirea și să le acordăm încrederea în vremile acesteia aspre prin care trecem.

Pr. Prof. Ion Bunea

Să contribuim cu toată însuflețirea la întărirea granițelor noastre prin plata la timp a impozitelor și a contribuției naționale excepționale de 2 la sută ce s'a pus la cumpărări și consumațiuni.

Solidaritatea întărește nația. Contribuția națională înzestrează Oștirea.

PATRU ANI!...

Din năvala zilelor fugare cari se succed în nesfârșita alvie a timpului s'a mai încheiat un an. Un an de muncă pacinică și progres care se adauge la cei trei ani de fericită arhipăstorie dinainte. La șireagul mătânilor arhieresti cari împodobesc mâna binecuvântătoare și cârja cârmuitoare a bisericii din istorica ctitorie alui Stefan cel Mare și sfânt, s'a mai adaus un mărgean de fapte alese. Din duhul credinței și devoțiunii s'au înălțat patru pilaștii puternici pe cari se reazămă edificiul nou al vieții pline de elan și jertfelnicie creatoare.

Privirea ochiului și gândului nostru fugar alunecă ușor peste șirul zilelor senine din cuprinsul acestui an binefăcător. Alunecă ușor, dacă-l cuprinde într'o singură încordare de ochire și gândire, — trecătoare. Mai ales, fiindcă și acesta ca și ceilalți, are aceeași netezime felină și lucie, fără reliferări dure, fără impedimente zguduitoare, care să poticnească ființa noastră în tresăriri de suflet și simțire.

Cursul lui este ca o apă lină, care în ciuda împrejurărilor de loc și timp, — potrivite sau nu — se prelinge fără zgomot și inundări, dar și fără vârtejuri și ezitări, prin tot șirul lung de văi și dealuri, pe cari le întâmpină și răcorește, le spală și îmbogățește.

Ajunge o reprivire dreaptă, aruncată de pe înălțimea scării anului patru ca să-și poată înfățișa oricine realitatea și adevărul trecutului, care i-se descopere. Și cel ce poartă la suflet interesele și prosperarea divinei instituții căreia s'a dedicat, acela va simți fiorii mulțumirii plină de plăcere și recunoștința îndatoritoare pentru binecuvântarea cerului care se revarsă prin gândirea, munca și chivernisirea vasului pe care și L-a ales.

Cine dorește fapte concrete și dovezi palpabile pentru cele menționate, să răsfoiască cu răbdare dările de seamă și organul oficial „Renașterea“, din rapoartele și actele Adunării eparhiale, și va avea convingerea deplină...

La acestea mai avem numai de adaus puterea de coeziune a dragostei și chibzuinței părintești, care strânge rândurile ostașilor Domnului pentru lupta bună și mântuitoare a propovăduirii evanghelice, pentru care s'au jertfit și Sfinții Apostoli Petru și Pavel!

Lupta, suferința și jertfa lor incomparabilă să preamărește de toată obștea creștinească la marele praznic din fiecare an. Pentru noi, tot-deatătea ori se mai adauge o înaltă semnificație de sărbătorire, care aprinde făclia curățitoare a credinței, iubirei și speranței depline în sufletele noastre.

V. M.

„DIFERENȚIALELE DIVINE“

Acesta este titlul unei lucrări a d-lui Lucian Blaga, despre care am mai vorbit în acest loc și despre care s'ar mai putea vorbi încă multe, căci nu puține sunt afirmațiile arbitrare și nepreciziunile pe care le cuprinde. Dar vorbindu-se prea mult despre această lucrare, i se atribue o valoare prea mare, pe care n'o are. Ceeace am dori este numai să atragem atenția asupra unor puncte, menite parcă să semene confuzie, nu să aducă oarecare lumină.

Marele Anonim — Dumnezeu d-lui Blaga — nu creiază nicio existență complexă, ci numai diferențiale divine, absolut simple ca structură și reduse la maximum ca substanță, pentru a nu se compromite egemonia divină și centralismul existenței. Diferențialele divine sunt purtătoare infinitezimale de structuri virtuale de ultimă simplitate. Ele reprezintă ceva „liminar“, de aceea e imposibilă imaginarea lor. Diferențiala divină nu este diferențiala spațială, matematică, diferențialele divine se găsesc într'o „regiune trans-matematică“. Substanța acestor diferențiale nu se identifică cu niciuna din substanțele realităților empirice și nici cu substanțele despre care vorbesc teoriile științifice. Cu toate acestea, printr'un proces de nimeni înțeles, integrarea diferențialelor dă substanțele empirice cunoscute. Adică substanța lucrurilor devine ceea ce este din ceea ce nu este ea și din ceea ce nu are asemănare cu ea. Aceasta este, într'adevăr, ceva foarte adânc și nepriceput! (?)

Dar diferențialele divine, deși de natură „substanțială“, nu pot fi niciodată caracterizate ca fiind de natură „energetică“ ori „materială“, „psihică“ ori „spirituală“ (p. 66). Și cu toate acestea ele dau ceea ce numim materie și ceea ce numim spirit. Cum? Iarăși nu știe nimeni. Poate

nici chiar autorul. Sau poate știe, dar nu poate să ne-o spună, întrucât, pentru unele puncte ale sistemului d-sale, limba omenească a ajuns „dintr'odată într'o penibilă carență terminologică“ (p. 62). Atâta-i de adâncă filosofia diferențialelor divine, că nu-i limbă omenească în stare s'o exprime adecuat! (sic)

Totuși conceptele de spirit și materie sunt bine încetățenite în filosofie și corespunzătoare unor realități incontestabile, așa încât nu se poate trece pe lângă ele nici chiar înarmat cu „diferențiale divine“. Și atunci apar întrebările care pun dintr'odată în lumină șubrezenia concepției: Dacă diferențialele divine sunt de natură materială, de unde conștiința, de unde spiritul? Dacă ele sunt de natură spirituală, de unde materia? Cum însă ni se spusese că diferențialele divine nu sunt nici materiale nici spirituale, se revine la întrebarea de mai înainte: De unde materia și spiritul? Se răspunde că acestea se datoresc integrării „unor diferențiale de natură specifică“ (p. 67). Dar cu aceasta nu s'a lămurit nimic, căci dacă aceste diferențiale de natură specifică se integrează conform naturii lor, de ce dau ceva deosebit de natura lor specifică și nu această natură însăși, chiar dacă se schimbă forma? Sau: de ce spiritul ori materia nu sunt de natura diferențialelor divine?

D-l Lucian Blaga se războiește — și pe bună dreptate — cu materialismul de toate nuanțele și cu mecanicismul. Întrebarea e dacă le depășește într'adevăr. În multe părți din lucrările d-sale, afirmații categorice și atitudini bine precizate arată clar că stă departe de aceste concepții. Dar, printr'o întorsătură paradoxală sau mai de grabă contradictorie, cu diferențialele divine situația

FOILETON

Căderea protopărinților în păcat.

Cât de grozav este acest sfârșit al zbuciumului omenesc, îl înțelegem deopotrivă și tineri și bătrâni, și săraci și bogați, și sclavi și regi. Cât de mult se acată omul de ultima licărire de viață, este o experiență, care zi de zi se face la patul muribunzilor.

Deși atât de crudă moartea trupească, este numai o umbră a morții sufletești, moarte pusă în vedere omului, care continuă pe drumul păcatului, care conștient și voit respinge îndurarea divină, care disprețuește marea jertfă a mântuirii neamului omenesc adusă de Fiul lui Dumnezeu pe lemnul crucii. Căci dacă moartea trupească este ceva natural corpului omenesc, moartea spirituală este potrivnică naturii sufletului, însemnând o condamnare vecinică, echivalentă cu pedeapsa dată ingerilor căzuți.

Promisiunea protoevangelului, care inspiră lui Adam cel căzut și tuturor urmașilor lui nădejdea mântuirii, nădejdea redobândirii fericirii pierdute, nu se referă la redobândirea nemuririi corporale, dar are în vedere nemurirea spirituală. Hristos învingând puterea iadului, salvează ome-

nirea de pericolul acestei supreme pedepse divine moartea spirituală, spre care sub conducerea Satanei lunecă atât de ușor, dându-i posibilitatea fericirii în viața viitoare. Deci precum Adam naște omenirea spre păcat, spre moarte; Hristos al doilea Adam o naște spre mântuire, spre viață. Hristos, (spune tradiția) s'a răstignit pe muntele unde era îngropat Adam, pentru ca sângele lui să cheme la viață, lumea dată morții prin Adam.

Urmările imediate ale pedepsei divine

v. 20—24.

v. 20. „Și a pus Adam numele femeii sale Eva, adecă Viață, pentru că ea este mamă tuturor celor vii.“

În textul original soția lui Adam este numită Havva. După explicarea autorului biblic Havva însemnează: „viață“, iar metonimic: „dătătoare de viață“. Cuvântul se reduce la o formă hebraică mai veche „havah“ dela „hajah“, precum în Gen. 27, 29, unde găsim pe „havah“ alături de „hajah“ în aceeași însemnare. Teologii: Sanda, Deimel, Landersdorfer, îl reduc la forma și mai veche de ama = mamă din limba sumerică. Din ama, în vechea hebraică și feniciană s'ar fi făcut „ava“. Este deci corect redat sensul în Septuaginta prin expresiunea „zoe“ și în Vulgata prin „vita“.

Unii teologi mai noi, încercând să reducă cuvântul la unele expresiuni asemănătoare din limba

aramaică și arabă, îl traduc „șarpe“. Părerea lor este greșită, fiindcă nici în limba arabă nici în cea aramaică nu găsim expresiunea corespunzătoare lui Havva.⁽¹⁾

Greszmann se gândește la originea cuvântului din limba punică, unde o zeiță este numită Hvt. Procks reduce cuvântul la „Aruru“ o zeiță babiloneană. E greu însă a presupune, că autorul biblic să fi împrumutat reprezentări mitice dela popoarele vecine.

Din numirea femeii, „mamă a celor vii“ nu rezultă (după cum cred cei cari reduc păcatul strămoșesc la prima legătură conjugală dintre Adam și Eva), că Adam abia atunci ar fi descoperit, că soția sa are posibilitatea de a naște copii; câtă vreme despre aceasta capacitate a fost instruit de Dumnezeu încă mult înainte, prin binecuvântarea de a se înmulți și stăpâni Pământul.

Autorul prin această relatare intenționează să dea o soluție în marea problemă a vieții omenesti după pedeapsa primită după păcat. Soluția este inspirată de promisiunea divină în mântuirea prin sămânța femeii, care va zdrobi capul șarpelui. Femeia va trebui să nască copii, să aibă urmași, prin aceștia se va continua viața neamului omenesc condamnat la moarte, până la împlinirea promisiunii. Continuitatea vieții prin urmașii femeii este o polaritate opusă morții la care sunt condamnați

nu pare să se prezinte astfel. Materialismul vechiu spunea că totul se compune din atomi, care au forme felurite (atomi lungi, rotunzi, cu cârlige, etc.) și care produc deosebitele existențe după felul cum se combină și după forma lor. Combinațiunile se fac în chip mecanic, după firea lucrurilor. Diferențialele divine ale dlui Blaga nu sunt esențial deosebite de felul cum materialismul înțelegea atomii. Aproximarea este și mai mare, dacă se are în vedere materialismul nou, energetic, care reduce realitatea la energie și la manifestările ei. Ce sunt altceva diferențialele divine, eterogene, variate, specifice, din care se compun toate după o natură specifică, decât entitățile de care vorbesc materialistii, vechi sau noi. Numai că diferențialele se neagă spațialitatea, li se dă simplitate și structură virtuală și se împing la o enormă depărtare de experiență. E curios cum sistemul d-lui Blaga se prezintă ca un materialism distilat, cu toate că d-l Blaga ar admite, poate, înrudire cu oricine, numai cu materialismul nu. Și totuși deosebirea este de grad, de finețe și de formulare și nu de natură. — Să nu se

mire nimeni văzând diferențialele divine ale d-lui Blaga înrudite cu entitățile materialistilor, căci înrudirea „de sânge” este cea care o ai, nu cea care ai dori-o.

După materialisti, totul se compune din materie sau energie indestructibilă; după d-l Blaga, din diferențiale divine indestructibile. După materialisti, la moarte, toate se descompun în atomii din care se formaseră și care vor intra în noi combinațiuni; după d-l Blaga, toate cele complexe se desintegrează — și sufletul — în diferențialele din care au fost integrate, diferențialele intrând în noi formațiuni. După materialisti, combinațiunile se fac după legile izvorite din firea materiei; după d-l Blaga, integrările se fac „la întâmplare” (p. 155), „în virtutea unei suficiente potriviri intrinseci, între diferențialele divine” (p. 148). — Unde este finalitatea de care face atâta caz d-l Blaga?

Mitul metafizic al d-lui Blaga mai de grabă întoarce gândirea spre rățaciri trecute, decât îi dă prilej să meargă spre noi și largi orizonturi, cum se pretinde.

Prof. I. TODORAN

O nouă catedrală în Hunedoara.

În ziua Sf. Constantin și Elena a avut loc la Hunedoara o impresionantă solemnitate creștinească.

Datorită pioasei inițiative ctitoricești, precum și merituozelor osârdii depuse de d. Constantin Bursan, s'a așezat piatra de temelie a noii Catedrale ortodoxe.

La această solemnitate au luat parte în afară de ctitorul inițiator, I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae Bălan, d. Silviu Dragomir, ministrul minorităților, precum și reprezentanții autorităților locale.

Orașul a fost frumos pavozat și împodobit cu ghirlande și cu stea-

guri naționale.

Oaspeții întâmpinați în gară la ora 9 dimineața de reprezentanții autorităților locale, au fost conduși cu automobilele la biserica ortodoxă, unde s'a oficiat un serviciu religios, iar de aci s'au îndreptat spre terenul pe care a avut loc solemnitatea așezării pietrei de temelie a noii Catedrale ortodoxe.

În cadrul solemnității după ce au rostit cuvântări I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae Bălan și d. ministru Silviu Dragomir, d. Constantin Bursan a mulțumit înalților oaspeți pentru că au cinstit solemnitatea cu prezența lor:

„Nu am fost mânat de scopuri meschine — a declarat d. Bursan — atunci când am luat inițiativa construirii acestui lăcaș. Am fost însă îmboldit de pasiunea sinceră a unui credincios al Bisericii și a unui adept al învățaturii creștine.

Astăzi, când oamenii se sfâșie între ei pentru o bucată de pământ, este de datoria bunilor creștini să-și ridice gândurile către Dumnezeu și să dovedească prin fapte că înțeleg

să rămână legați în permanență de învățăturile și de directivele creștinismului ortodox.

Zidirea creștinească dela Hunedoara, constituie o sinceră și durabilă mărturie la temelie careia am pus ceva din sufletul și credințele mele” — a încheiat d. Bursan.

După terminarea cuvântărilor s'a făcut punerea temeliei și a unui pergamament semnat de cei prezenți.

Dela Școala de cântăreți bisericești din Nușeni

Cursurile Școlii de cântăreți bisericești din Nușeni a Eparhiei Clujului au luat sfârșit. În zilele de 30 și 31 Mai au avut loc examenele de clasă a seriei a doua de elevi, la cari a asistat Părintele consilier eparhial Dr. Vasile Sava ca delegat al Sf. Episcopii. S'au prezentat la examen în total 16 elevi.

Ordinea clasificării după rezultatul examenului este următoarea: Florea Dominic, Pinte Traian, Muică Alexandru, Botoș Ioan, Sămărghișan Luchian, Nicula Toma, Păcurar Ioan, Ciungan Ioan, Chiorean Gheorghe, Marian Teodor, Mintoan Ioan, Constantin Cocis, Cadar Teodor, Giurgiu Traian, Samoilă Dumitru, Corpodean Ilarie.

După terminarea examenului, s'a făcut încheierea festivă a anului școlar. Cu această ocazie, corul școlii condus de părintele director Pavel Șendrea, a intonat câteva bucăți religioase, — după cari P. C. Sa Dr. V. Sava a mulțumit profesorilor și elevilor pentru rezultatul frumos la care s'a ajuns. A arătat apoi elevilor în cuvinte alese și simțite, cum vor putea ei în viață să-și pună în aplicare cunoștințele câștigate și cum vor putea fi ei de folos Bisericii și neamului.

Apoi a vorbit părintele director Pavel Șendrea exprimându-și mul-

țumirea pentru părinteasca grijă a Prea Sfinției Sale Nicolae Episcopul Eparhiei noastre, care a ținut în acest an să viziteze școala de două ori dând conducătorilor ei directive și îndrumări. A mulțumit apoi părintelui consilier Dr. Vasile Sava pentru neprecupețita osteneală și grijă în a prevedea școala cu cele necesare, pentru a nu fi stânjenită în activitatea ei. Mulțumește părintelui prof. Florian Geomolean pentru prețioasa colaborare și apoi elevilor pentru munca depusă pe terenul gospodăriei. După ce corul a intonat alte două bucăți muzicale, serbarea a luat sfârșit.

Pr. Fl. Geomolean

INFORMAȚIUNI

Partidul Națiunii. M. Sa Regele Carol II, în cuvântarea ținută și transmisă prin radio Sâmbătă 22 Iunie a. c., a adus la cunoștința Țării, că Frontul Renașterii Naționale s'a transformat în „PARTIDUL NAȚIUNII”. Acest nou și unic partid pe țară este o organizație politică totalitară, făcută spre a sublinia identitatea dintre partid, politică și Națiune. Conducerea efectivă a noului partid a luat-o însuși Maesta-

oamenii pentru păcatul strămoșesc. Faptul denotă o primă expresie a nădejzii omenești legată de promisiunea protoevanghelului. O mângăere vizibilă în marea durere a prăbușirii. Prima rază de lumină după norii grei ai păcatului. Nădejdea mântuirii prin viața care se perpetuă în urmași.

v. 21. „Și au făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și femeii lui îmbrăcăminte de piele și i-au îmbrăcat pe ei”.

Pentru a doua oară îndurarea divină se arată față de strămoșii noștri loviți de pedeapsa bine meritată, dându-le îmbrăcăminte din pielea animalelor, în locul frunzelor cu cari s'au acoperit după comiterea păcatului. Haina le este un scut durabil împotriva intemperțiilor, pe cari vor avea să le întâmpine în noua viață spre care pornesc.

După teologul Holzammer dumnezeescul dar are un împătrit scop:

1. Necesitatea învelirii corpului, urmează să amintească neîntrerupt omului de păcat și pierderea nevinovăției lui inițiale.

2. Materialul din care este confecționat trebuie să amintească de moarte, prin moartea animalelor dela cari a fost procurat.

3. Fiind apărătoare împotriva intemperțiilor, amintește de iubirea și îndurarea lui Dumnezeu față de omul căzut.

4. Într-o formă specială ea este simbol al

hainei harului, care har s'a pierdut, dar prin căință și îndreptare poate fi recâștigat.⁽⁶⁴⁾

v. 22. „Și au zis Dumnezeu: iată Aadam s'a făcut ca unul din noi cunoscând binele și răul! Și acum, ca nu cumva să-și tindă mâna sa și să ia din pomul vieții și să mănânce și să trăiască în veci”.

Urmarea firească a pedepsei era, ca omul să nu mai poată rămânea în locul fericirii și vieții vecinice, pentru care s'a arătat nedemn. De aceea după ce mângăere i se dă nădejdea viitoare a mântuirii și mijlocul de a se apăra în viitoarea viață plină de zbucium și luptă, este scos din Paradis. Acest final al tragediei omenești, ca concluzie a întregii desfășurări anterioare, cuprinde fragmentar motivele cari l-au determinat. Pentru că omul a devenit asemenea nouă, cunoscând binele și răul; pentru că nu cumva să mănânce din pomul vieții și să trăiască în veci, el trebuie să părăsească Paradisul.

1. Asemănarea omului cu Dumnezeu și aci, ca și în Gen. 3, 5, este determinată prin forma infinitivală. Ceeace însemnează că omul prin păcat a câștigat conștiința deosebirei noțiunilor morale principale, conștiința deosebirei dintre bine și rău.⁽⁶⁵⁾ Cunoaște deosebirea dintre bine și rău în sens moral, prin prizma conștiinței marelui contrast, care s'a nfipt în propria lui natură; cunoaște

deosebirea între situația lui anterioară, când gândea, voia și făcea numai binele, și situația actuală, când înclinarea internă spre rău îl împiedecă a gândi și face binele. Cunoașterea lui este conștiința luptei permanente, care se dă în internul său între bine și rău.

Se aseamănă sub raportul cunoașterii binelui și răului cu Dumnezeu, care în atotștiința sa trebuia să cunoască nu numai binele ci și răul, cu deosebirea că cunoașterea divină este pură știință. Dumnezeu cunoscând și binele și răul, nu poate voi decât ceea ce este bine. Dimpotrivă omul cunoscând binele și răul, nu mai poate face binele, decât după mare luptă internă, fiind în servitutea răului.

Asemănarea sub raportul cunoașterii în realitate nu apropie pe om de Dumnezeu, ci-l depărtează mai mult, decât era în starea lui originală. Gândind și voind binele în starea lui de nevinovăție, cu toate că nu cunoștea răul, era mai aproape de Dumnezeu, decât după cunoașterea răului, care îl subjugă.

Asemănarea așadar marchează totodată un uriaș contrast între om și Dumnezeu, cu toate acestea confirmarea acestei asemănări din partea lui Dumnezeu, nu este o ironie.

(Va urma)

Dr. G. L. MUNTEANU

tea Sa Regele, iar șeful statului major al partidului a fost numit dl. Ministru Ernest Urdeanu, mareșalul Palatului.

Armistițiul germano-francez a fost semnat Sâmbătă, 22 Iunie a. c., în pădurea istorică Compiègne. El prevede dezarmarea Franței, predarea materialului de războiu Germaniei și ținerea sub ocupație a unei părți a Franței.

Ostilitățile pe frontul occidental au încetat complet. Armistițiul franco-italian a fost semnat Luni în 24 Iunie a. c. la Roma.

Mulțumită publică. Consiliul parohial ort. rom. din Sânnicoara în ședința sa ținută a 2-a zi de Rusalii 1940, aduce mulțumiri d-lui medic locot.-col. Od. Apostol pentru donațiile făcute sfintei noastre biserici și anume: o icoană a Maicei Domnului cu pruncul Iisus în brațe în preț de 860 Lei dăruită la Paști, iar acum la Rusalii o candelă în valoare de 500 Lei. Bunul Dumnezeu să-l învrednicească a fi părtaș de bunățile comorii Sale celei nedeșertate.

Ioan Mitariu, paroh.

Mulțumită publică.

Carte de rugăciune pentru ostași. Cu prilejul sf. sărbători ale Învierii Domnului, „*Frăția Ortodoxă Română*” Secția Eparhială Cluj, s'a gândit să aducă o rază de mângâiere sufletească soldaților noștri trimiși de pază la hotare.

Pentru realizarea acestei adânc simțite îndatoriri creștinești, s'au tipărit 20.000 exemplare „Cărțile de Rugăciune”.

Gândul acesta s'a putut realiza numai prin contribuția benevolă a bunilor creștini și Români ai Eparhiei Clujului, cărora le mulțumim călduros și pe această cale.

Ne-au ajutat următoarele instituții: Banca Națională a României, Banca Albina, Banca Românească, Banca Centrală, Banca Victor Iliescu, Banca Agrară, Corpul Contabililor Cluj, precum și d-nii: Prof. Dr. Emil Teposu, Prof. Dr. G. Buzoianu, Prof. Dr. V. Papilian, Prof. Dr. Titu Vasiliu, Prof. Dr. Marius Sturza, Prof. Dr. Aleman, Prof. Dr. I. Goia, Prof. Dr. Mihail, Prof. Dr. Traian Popovici, Prof. Dr. G. Cîmoca, Dr. Adrian Iacob, Director Eugen Beșa, Valer Pascu, Nicolae Roșca, Director Stefan Boier, Director Dr. Sabin Cioran, Dr. Laurean Gherman, Rector Ioan Mateiu, Prof. Dr. Aurel Gociman-Oituz, Docent Dr. Const. Stanca, Dr. P. Bruda, Prof. Dr. Grigore Benefatto, Rector F. Ștefănescu-Goangă, Prof. Dr. C. Grigoriu, Dr. Liviu Pop, Dr. Teofil Dragomir, Dr. Ioan Moga, Dr. Tiberiu Spârchez. Dr. Alex. Lupan, Prof. E. Pop, Prof. Ioan Lupaș, Prof. Gh. Giuglea, Prof. Alecu Procopovici, Prof. Sabin Oprean, Prof. Victor Stanciu, Prof. D. D. Roșca, Prof. Const. Lăcea, Prof. Victor Jinga, Prof. Pavel Roșca, Prof. Iosif Gârbacea, Prof. Nicolau, Prof. Dumitru Hașegan, Prof. E. Constantinescu-Bagdat, Prof. Gh. Bratu, Prof. I. Tănăsescu, Prof. D.

V. Ionescu, Prof. A. Ionașcu, Prof. Petrescu-Ercea, Prof. E. Speranția, Prof. Ioachim Crăciun, Prof. Ioan Moga, Prof. A. Grădinescu, Prof. G. G. Ștefănescu, Prof. Ștefanovici-Svensk, Prof. Ștefan Pașca, Prof. Emil Petrovici, Prof. Sergescu și Dr. P. Meteș.

Comitetul de Direcție al F. O. R.
Secția Eparhială Cluj.

Consiliul eparhial ort. rom. Cluj.

Nr. 3846/1940.

CONCURS pentru primirea de studenți în Academia teologică din Cluj.

1. Candidații cari doresc să fie primiți în Academia teologică ort. din Cluj, vor înainta Consiliului nostru eparhial o cerere scrisă cu mâna proprie, anexând în original următoarele documente:

a) Actul de naștere și botez dela oficiul parohial;

b) Certificat de bacalaureat sau Diplomă de absolvent al unei școli normale;

c) Certificat medical, prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petiționarului;

d) Declarația petiționarului, subscrisă de părinți sau tutori, că după absolvirea Academiei teologice, va intra în slujba eparhiei cel puțin 5 ani de zile; altfel va restitui Consiliului eparhial toate spesele de întreținere, precum și bursele primite.

Cererile însoțite de aceste documente, se vor înainta Consiliului eparhial până la 10 Septembrie a. c.

2. Nu se vor primi decât candidați înzestrați cu darul de a cânta.

3. Candidații primiți se vor prezenta în ziua de 28 Septembrie la vizită medicală și la examinarea aptitudinilor lor muzicale, dela care atârână primirea definitivă în Academie.

4. *Examenele și colocviile* restante se vor face în 26—29 Septembrie. Terminul excepțional din Februarie s'a suprimat. Astfel cei ce nu se vor prezenta sau vor fi respinși dela examene și colocvii, vor fi considerați repetenți. Tot în zilele de 26—29 Septembrie se fac și *înscririle*. În 30 și 31 Septembrie studenții se vor mărturisi, iar în 1 Oct. se vor cumineca. Luni, 2 Octombrie, încep cursurile.

5. După 29 Sept. nu vor mai fi înscrși decât candidații din sesiunea de toamnă de bacalaureat (în an I).

6. Cu ocazia înscrierii fiecare student va plăti 150 Lei taxă de înscriere, 100 Lei pentru bibliotecă și 100 Lei taxă pentru anuar.

Pentru întreținerea în Internatul Academiei, studenții vor avea să solvească o taxă anuală de **8000 Lei**. *In patru rate: la înscriere 2000 Lei, la 1 Decembrie 2000 Lei, la 1 Februarie 2000 Lei și 1 April 2000 Lei.*

7. *La înscriere studenții vechi vor achita toate restanțele de taxe, precum și cel puțin o rată pentru anul școlar 1940—41; altfel nu vor putea fi primiți în Academie.*

8. *Toți clericii vor locui în Internatul Academiei. Externi nu se vor admite sub nici un motiv.*

9. Burse sau alte ajutoare se vor da în semestrul II.

10. Fiecare student primit în Academie va aduce cu sine cel puțin 4 schimburi de rufe în stare bună.

Toți studenții sunt obligați să-și facă și să poarte în afară de Internat reverenda de culoare neagră.

Dela data înmatriculării studenții intră în toate drepturile și datorințele datorite în Regulamentul Academiei.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 21 Iunie 1940.

† **Nicolae**, Cons. ep. **Ion Goron**,
Episcop. secretar.

Nr. 3787—1940.

Comunicat.

In vederea numirii profesorilor de religie și a cateheților dela școlile din eparhia noastră pentru anul școlar viitor, invităm pe candidații pentru aceste posturi să-și înainteze la Consiliul eparhial cererile până cel mult la **10 Iulie a. c.**, pentruca din bună vreme să putem face propunerii On. Minister al Educației Naționale.

Consiliul eparhial.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.

Nr. 3671/1940.

COMUNICAT OFICIAL

Conform concluzului Nr. 53 din ședința Adunării eparhiale dela 27 Mai 1940, publicăm tabloul despre donațiunile primite de parohii:

1. Protopopiatul Abrud:

Pentru parohia:	Lei
Abrud: Dr. Emil Teposu și soția Gica-Cluj	3.000
Abrud: Mai mulți enoriași	21.919
Ministerul Cultelor	4.000
Abrud-sat: Elena ing. Lazar, icoană	1.000
Ilie și Angela Suciuc, icoană	800
Bucium-Cerb: Dumitru Todea, brigadir	1.000
Corna: Mai mulți enoriași	1.119
Presaca-Ampoiului: Pyrit și Breaza S. A. Zlatna	1.000
Emanuil Scrobote	1.000
Sohar: Gheorghe Jurca	1.111
Doi credincioși	600
Iuliu Albini-Zlatna	1.000
Emanuil Scrobote-Zlatna	1.000
Vârtop: Crișca Boia, un prapor	2.200
Diferiți enoriași	3.100
Comuna	200.000
Zlatna: Reuniunea femeilor, o cruce	8.000
Vineta Dr. Frâncu	1.000
Agafia Corpade	1.000

Total: 253.849

2. Protopopiatul Aiud:

Aiud: Dr. Adrian Dărămuș	60.000
Ofițerii din garnizoană	40.000
Preoții din protopopiat	17.000
Alexandru Purcilă	16.000
Comandamentul	12.000
Iosif Herdea	10.000
Dr. Ion Pârnu	10.000
Ion Onac	5.000
Femeile ortodoxe	5.500
Romul Hagea	4.000
Gh. Teodor Nicolau-Constanța	3.000
Dr. Ion Băltariu	2.000
Dumitru Bucur	2.000
Ioan Popa I. Vasile	2.000
Mai mulți credincioși	38.995
Ciunga: Primăria	5.000
Vasile Popa	2.400
Uzinele Solvay-Uioara	2.000
David Dumitru	1.000
Ciunga: Femeile ortodoxe	1.000
Gâmbaș: Ministerul Cultelor	5.000
Elena Crăciun-București	5.400
Gârbova de sus: Pr. pens. Vasile Maxa	500
Geoagiu de sus II: Prefectura Alba	5.000
Colectă din America	7.000
Un credincios	200
Geoagiu-Râpa: Prot. Ion Dăncilă-Sibiu	2.500
Geomal: Ing. N. Meteș și St. Danciu	450
Isvoarele: Mai mulți credincioși	2.375
Măgina: Banca „Albina” Sibiu	1.000
Mai mulți credincioși	14.116
Mesentea: Primăria	3.000
Femeile ortodoxe	5.000
Micoșlaca: Pr. T. Moldovan și soția	5.800
Const. Oniga și soția	5.000
Pr. Cpt. P. Oniga	2.300
Patru credincioși	380
Mureș-Uioara: Uzinele Solvay	10.000
Prefectura Alba	5.000
Primăria	5.000
Femeile ortodoxe	3.300
Mureș-Decea: Credincioșii	8.820
Teiuș: Credincioșii	15.350
Valea-Uzei: Prefectura Alba	10.000

Total: 361.386